

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrške dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tujce zadele toliko več, kolikor poština snaša. — Na naročbe, brez istodobne vposiljatve naročnine, se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljeništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljeništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljeništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Deželni zbor kranjski.

(XXI. seja dne 16. maja.)

(Konec.)

Večerna seja.

Posl. dr. Papež je poročal o gradnji železnice Trebnje-Tržiče in je predlagal:

- Dežela kranjska zagotavlja za zgradbo lokalne železnice od postaje Trebnje in Velika Loka dolenskih železnic čez Mirno-Mokronog v Tržiče ter z dovočnico do premogovnikov v Št. Janžu 10% glavnice, toda le do najvišjega zneska 100.000 gold. av. veljave.

2. S tem zneskom vdeležila se bo dežela pri dobavi glavnice v svrhu zgradbe navedene lokalne železnice tako, da prevzame glavinskih delnic al pari delničarske družbe, katera se osnuje za to lokalno železnicu, za najvišji znesek 100.000 gld. av. velj. Ta vdeležba pa je odvisna od pogoja, da dobavo ostale od države in dežele nepokrite stavne glavnice zagotovi bodoči koncesijonar v znesku, ki ga določi državna uprava z izdajo prednostnih in glavinskih delnic družbe, katera se ima osnovati na ta način, da prevzame bodoči koncesijonar poročstvo za to in pa glede izhajanja s stavbo glavnico, ki jo določi državna uprava.

3. Dividenda, katera pristoji prednostnim delnicam, se ne sme izmeriti više nego s štirimi odstotki, predno nastane glavinskim delnicam pravica do prejemanja dividende.

4. Glavinske delnice, ki jih prevzame dežela, morajo vživati jednake pravice kakor one, ki jih prevzame država in kakor druge glavinske delnice delničarske družbe, katera se osnuje.

5. Vplačilo za glavinske delnice, ki jih prevzame dežela, se bo zvršilo takrat, kadar se deželni odbor prepriča, da je zgradba lokalne železnice z dovočnico vred v vsakem oziru popolnoma zagotovljena.

Posl. Lenarčič je v velikem govoru, kateri priobčimo po stenografskem zapisniku pojasnil, kako važnost imajo ozkotirne železnice v narodnem gospodarstvu in z ozirom na to, da se omogoči lajša naprava te železnice, predlagal, naj se dežela izreče za ozki tir pri tej progi in naj obljubi 10%.

prispevka, kateri predlog pa slučajno ni bil zadostni podprt.

Posl. Povše je toplo priporočal odsekov predlog, posl. Pakiž pa je izrekel željo, da bi se na tej progi napravile postaje pametnejše kakor na kočevski železnici. Povedal je, da je Sodažica votirala prispevek 2000 gld. samo s pogojem, da se napravi postaja v Žlebicu. Kakor Simeon v tempelu na Gospoda, tako — je rekel govornik — čakam sedaj jaz na to postajo in kadar jo učakam, bom rekel kakor Simeon: „Zdaj pa rad v Gospodu zaspim“.

Posl. Božič je rekel, da sedaj, ko je delna proga vipavske železnice od Gorice do Ajdovščine zagotovljena, je čas, da se začne tudi Kranjska zanimati za to progo. Goriški Slovenci so napeli vse sile, da spravijo to železnicu v življenje, dočim je na Kranjskem vladala popolna tišina, ker se je reklo, da naj se Kranjska ne vmešava, dokler ne bo zagotovljena prva proga. Zdaj pa se mora Kranjska oglašiti za to, da se vipavska železnica nadaljuje proti Postojini, in sicer v tisti smeri, ki je krajevnim razmeram potrebna. Govornik je pojasnil pomen proge s strategičnega in zlasti še z gospodarskega ozira ter opozarjal, da so lani inženéri že trasirali progo čez Razdrto, da pa so bili nenadoma odpoklicani, in da so dobili nalog trasirati drugo progo na Dornberg, po pustih neobljudenih krajih. Ako bi se proga tako gradila, bi bil to usoden udarec za vso Vipavsko dolino, ker bi tako izgubila upanje, da pride sploh kdaj do železniške zveze. Govornik je podal predlog, kateri so podpisali vsi poslanci razen Zelena, in kateri se glasi: Deželenu odboru se naroča, predložiti železniškemu ministerstvu utemeljeno vlogo s prošnjo, da bi se že vzakonjena glavnitarna proga Vipavske železnice Gorica-Ajdovščina iz Ajdovščine po Vipavski dolini proti Postojini nadaljevala, ter da bi se ta črta sprejela mejone železnice, ki se imajo v bližnjih bodočnosti graditi.

Posl. baron Schwegel je izjavil, da Pakiževa trditev glede postaje Žlebič ni osnovana in je podpiral Božičeve resolucije.

Posl. Hribar je naglašal, da je vse kako potrebno, da se Lenarčičev predlog vzame v pretres. Predlog ima namen, olaj-

šati izvršitev zgradbe proge Trebnje-Tržiče. Ker slučajno ni zadobil potrebne podpore, ga je govornik nekoliko modificiral in je predlagal, naj se naroči dež. zboru opozoriti konsorcij, naj uvažuje, če bi ne kazalo zgraditi ozkotirne proge.

Zbornica je sprejela odsekov predlog in dodatni predlog posl. Hribarja.

Prošnji občin Št. Vid in Podraga za podporo za napravo dveh kapnic na Nanosu sta se odkazali dež. odboru v rešitev.

Sledila je potem tajna seja, v kateri je zbornica razpravljala o regulaciji uradniških plač. Sklenilo se je precejšnje izboljšanje plač.

S tem je bilo delovanje dež. zobra končano in je dež. zbor po naznaniju sklepov tajne seje, zaključil zasedanje s trikratnimi slava-klici cesarju.

V Ljubljani, 19. maja.

Jezikovni zakon.

„Nova Reforma“ je prinesla članek iz peresa neimenovanega drž. poslanca, ki piše k položaju takole: Nihče ne dvomi, da so nam Slovenci bližji kakor Nemci, iz česar pa še nikakor ne sledi, da je naša politika samo slovanska in ne poljska, da ne upošteva težav, v katerih sta država in naš narod. Izdaja jezikovnega zakona na temelju § 14. nam ne more biti prijetna. Mi smatramo ta zakon za malum necessarium, toda le takrat, ako bode zakon res napravil kraj jezikovnemu boju na Češkem in ako bode potem v parlamentu red. Po tem zakonu naj se normira še legislativna kompetenca v jezikovnem vprašanju ter se naj utrdi deželna avtonomija.

Ruski car avstrijskemu polku.

Nikola II. je poslal 2. avstroogrškemu pešpolku v Plevlu svoj portret. Polk nosi že od l. 1814. ime carja Aleksandra I. ter ga bode nosil vedno. Vsak car pa je imenitelj tega polka. Vojaški pooblaščenec ruskega poslaništva na Dunaju, polkovnik Voronin je sporočil na Balibegovem brdu zbranemu polku pozdrav carja, ki se z največjim zadovoljstvom spominja, kako izvrstno se je vedel polk l. 1896. pri paradi na Schmelzu (na Dunaju). Car je takrat sam defiliral s svojim polkom pred našim cesarjem. Vojaška godba je po na-

govoru Voronina zasvirala rusko himno, polkovnik Kemenović pa je odgovoril, da sprejema polk carjev veledušni dar s čestvi najprisrčnejšega veselja. Zato prosi polkovnika Voronina, naj sporoči carju najglobljo zahvalo polka za to odlikovanje, za ta dokaz visoke milosti in očetovske naklonjenosti. Polk izreka oblubo, da hoče ostati zvest sporočilom svojih prednikov, ki so pridobili na krvavih poljanah Evrope nevenljive vence, ter vdan svojemu vzvišenemu imenitju Nikolaju II. v enaki ljubezni in vernosti. Polk je nato defiliral pred polkovnikom Voroninom. Pri svečanem banketu v officirski kazini se je napivalo ruskemu carju, avstrijskemu cesarju in turskemu sultangu, v česar imenu se je udeležil slavlja turški poveljnik Sulejman paša. Brigadir Gonemočus je nazdravil ruski vojski in polkovniku Voroninu ter dejal: Ako listamo v slavnih zgodovini naše vojske, vidimo, da se je v mnogobrojnih vojnah zmagovala carska ruska vojska boriga poleg nas ramo ob rami. Imena Soltykov, Buturlin, Suvarov, Kutuzov, Osterman in drugih ruskih vojskovodij in junakov je zabeležila naša bojna zgodovina z zlatimi črkami. Ni torej čudno, da se simpatije avstroogrške vojske vedno prijazno obražajo k slavnemu ruski vojski. Jako nas veseli, da moremo danes zastopnika te vojske pozdraviti v svoji sredi kot nositelja misije, ki dokazuje prijateljstvo naših vzvišenih vladarjev in njihovih zvestih vojsk. Dvigam čašo v slavo in prospéh slavnemu ruski vojski in na zdravje njenega zastopnika, polkovnika Voronina.

Mirovna konferenca.

Pri najlepšem vremenu se je začela včeraj vršiti mirovna konferenca. Vzpored smo sporočili že včeraj. Poročevalci listov so morali po govoru Beauforta zapustiti dvorano. Po volitvi komisij se bode konferenca za teden dñi odgodila. Pred včerajšnjo konferenco se je pel v ruski poslaniški cerkvi Te deum za god carja Nikolaja II. Včerajšni listi so se skoraj brezizjeme bavili s to konferenco. Car je sklical včeraj ministerski svet, ki se je bavil s konferenco. Nemški cesar pa je poklical v Wiesbaden državnega tajnika, pl. Bülowa

LISTEK.

„Vstajenje“.

Roman. Spisal grof L. N. Tolstoj.

(Konec.)

Povest Katjušinega življenja, katero je oboženka pripovedovala pred sodiščem, ga je globoko ganila. Vzbuđila se mu je vest; bližina ženske, do katere je res nekdaj občutil globoko ljubav, katera se je začela zopet vzbujuati v njegovem srcu, ga je storila boljšega. Sklenil je rešiti jo. Bil je namreč uverjen, da je prav za prav nedolžna. Zato je hotel posredovati s pomočjo najboljših odvetnikov, da se spravi stvar znova pred senat, ker so porotniki obsodili Katjušo v prognanstvo. Ako pa ne bi mogel dokazati nje nedolžnosti, je bil knez Nehljudov pripravljen, odpovedati se vsemu, ločiti se od svojih, poročiti se s Katjušo ter iti ž njo vred v prognanstvo. To se je tudi res zgodilo, visoki plemenitaš je pozabil vse Katjušine napake, odpustil jej je, da je zabredila v stran s poslene poti, ker jo je k temu prisilila huda beda; odpovedal se je svoji bogati, plemenit-

niti in lepi nevesti, kneginji M. Korčagi-novi ter vzel za svojo ženo — obsojenko. Šel je ž njo v prognanstvo, kjer se je dovršilo vstajenje nju duš.

Roman se začenja šele v sodni dvorani, ko pripeljejo Katjušo v jetniški opravi pred porotnike. Vse njen prejšnje življenje je le opisan. Snov romana je povsem moderna; Tolstoj obsoja človeško družbo, katera je kriva, da je Katjuša zapala sramoti. Gospodični, kateri sta vzeli Katjušo k sebi, sta jo slabo vzgojili; ker je imela vsega v izobilji, ni cenila vrednosti denarja, pravega dela ni poznala, bila je razvajena, pomehkužena, povsem neizkušena in nevedna! Ni se torej čuditi, da se je dala zamamiti lepemu Nehljudovu, kateri jo je s sladkimi, lažnjivimi obeti dobil popolnoma v svoje roke. In ko je izpoznaла svojo sramoto, ko je bila primorana ostaviti svoji dobrotnici, tedaj ni vedela, kam bi se obrnila. Dokler je ostala poštena, je nikjer niso marali. Sto in sto nevarnostji ji je pretilo, katerih se mlado, lepo dekle tako teško ogne, naj si je tudi boljše vzgojeno ter v boljših odnošajih kot je bila Katjuša. Branila se je in branila, ostavila par služb, kjer je bila večno izpostavljena

moški pohoti, a slednjič jo je glad privedel do skrajnosti, mera je bila polna, nje moralica moč je pošla in — prodala se je. A ko je zašla na nepravi pot, tedaj ni mogla več nazaj. Hitro se je privadila brez posebnemu življenju, da niti skušala ni, vrnilti se. In tako je živila v sramoti sedem let, dokler je niso slednjič odvedli celo v ječo ...

V svojem novem delu se je pokazal Tolstoj zopet izbornega psihologa, kateri pozna ljudi, njih prednosti in napake. Njegova tehnika sicer ni moderna, tudi slog ni na vrhuncu sedanje dovršenosti, toda to so nične malenkosti, katerih se človek jedva spomni, ko čita to sicer tako krasno, uprav orjaško ter senzacijonalno delo po vsem svetu slavljenega ruskega pisatelja.

Ta roman, ki je preveden skoro že v vse jezike, bi vsekakor zaslužil, da ga tudi — in sicer čim preje — založi kak slovenski knjigotržec v našem materinem jeziku, seve v prvi vrsti pa je „Slovenska Matica“ poklicana, da prinese to zanimivo slovansko delo. Saj je itak vedno v zadregi pri izberi svojega leposlovnega gradiva; za ta roman bi ji bila gotovo vse slovenska inteligencija hvaležna.

„Matica“ pa bi izpolnila le svojo dolžnost s tem, da bi nam podala delo, katero je že last skoro vseh izomikanih narodov.

M. G. včerajšnji

Naša narodna inteligencia.

Povestna inteligencia je bila moč vsakega naroda, in je tudi glavna moč slovenskega naroda. Dr. Tavčar.

Naša narodna inteligencia je povsem izrasla iz korenjaškega, žilavega kmetiškega stanu, zato se po naših žilah pretaka vrlo zdravga kri, in naše meso je pristno meso zdravega jedra, toda naša inteligencia izumira v narodnem oziru že v prvi generaciji, zakaj ker ji pomanjkuje v narodnem očetovem duhu vzgojenega zaroda, se običajno vtopi v valovih mogočnega nemškega morja.

Slovenci smo bili do najnovejše dobe zgorj kmetski narod zato, ker se naša inteligencia ne pomnožuje iz inteligence, kakor pri vseh dragih narodih, nego vedno iz kmetiškega stanu.

V nemški tabor tirajo naš zarobba za obstanek, — nemške žole — nedostatek narodne ravnopopravnosti, stoletno

in ruskega poslanika pl. Osten-Sackena. „Nov. Vremja“ svari pred pretiranimi na dejami o vspehu mirovne konference. Vsak začetek je težak, toda popolnoma brez vspešna konferenca no bo.

Roparji v Sardiniji.

Italijanska policija se je končno vendarne odločila za energično akcijo proti sardinskim brigantom. V severnem delu otoka, ki se zove „Zona delinquente“, mej Nurom in Ozierjem je zaprla policija 300 roparjev. Mej temi je šest županov, trije magistratni tajniki, več posestnikov in raznih uradnikov. Dva roparja sta bila ustreljena, več ranjenih. Razmere na Sardiniji so bile doslej uprav strašne. Pred par leti je napadlo neko bogato vas okoli sto roparjev. Vaščani pa so se pogumno branili ter končno pognali roparje v beg. Mej padlimi roparji pa so vaščani našli župana sosedne vasi. Takih županov je več v Sardiniji. Roparji imajo cele družbe, ki delo naropano blago mej Člene. Gotovo je razen vjetih 300 roparjev še precej skritih.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 18. maja.

Seji je predsedoval župan Hribar, kateri se je najprej s toplimi besedami spominjal umrlega deželnega šolskega nadzornika Jakoba Smoleja in, povdarjajoč njegove velike zasluge na polju šolstva, pozval obč. svetnike, naj v znak sožalja vstanejo raz sedeže, kar se je zgodilo in se zabeležilo v zapisniku današnje seje.

Dalje je župan naznani, da pridejo v nedeljo odlični češki turisti, ki popotujejo sedaj po slovanskem jugu, v Ljubljano in da jih bo na kolodvoru v imenu mesta pozdravil, v torej dopoldne pa da bode v mali dvorani „Narodnega doma“ počeščenje gostov.

Končno je prečital župan pismo poljedelskega ministra, s katerim se naznana, da sprejme vlada pogoje, pod katerimi je mestna občina pripravljena, dej v svrhu kulturnih poskusov na Barju prepustiti neke parcele, kar je obč. svet vzel z do stavkom na znanje, da ni treba skleniti posebne pogodbe v tej zadevi.

Obč. svet Svetek je potem poročal o izidu letošnjih občinskih dopolnilnih volitev in o ugovoru zoper postopanje volitvenih komisij pri prvotnih volitvah vseh treh razredov in pri ožjih volitvah III. in I. razreda.

Poročevalec je najprej prečital ves ugovor, kateri je znani iz „Slovenca“ in kateri je res na čast celi klerikalni stranki kakor tistem, ki je ta pamflet skoval, potem pa je prečital določbe §§ 7., 18., 20., 21., 23., 24., 25. in 29. volilnega reda. Že po prečitanju teh paragrafov je bilo jasno vsakemu, kdo je čul ugovor klerikalne stranke, kako puhe in neosnovan je ta ugovor, in jasno je bilo vsakomur, da je klerikalna stranka podala ugovor samo zategadelj, da prikrije kolosalni poraz, kateri je doživel pri volitvah. Poročevalec je pojasnil, da se dajo vsi klerikalni ugovori

nemško sosedstvo in nadvladarstvo in vpliv orjaške nemške kulture, najbolj pa pomanjkljaj v narodnem duhu vzgojene slovenske ženske inteligence. Oče Slovenec včasih celo pesnik narodni buditelj in prvak — sin in hčerka Nemca; to je bila doslej naša usoda!

Prvi in glavni steber, kateri nam jamči narodno vzgojo zaroda naše inteligence je dozidan, to je — „naša ljubljanska višja dekliška šola!“

Glavna moč vsakega naroda je v narodnem duhu vzgojena inteligence. Naš konservativni kmet si je ohranil narodnost skozi stoletja germanizatorične tendence.

Slovenci imamo prekoristno družbo svetega Mohorja, prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda in najnovejšo „Naša straža“, toda vsi ti zavodi nas ne bodo povzdignili nad dosedanje kulturno stanje.

Razcvit kulture in premoženje narodne inteligence bode le povzročilo intelligentno ženstvo, zatoraj nam blagosloví vsegamogčni Bog našo dično višjo dekliško šolo in pomozi nam, da se kmalu porode na Štajerskem in Goriškem njeni posestrine.*

Iv. Podvrhar.

*) Hčere naše inteligence so do te dobe povsem vzgojene v nemških zavodih, zato so nemškega misljenja in nemškega duha.

razdeliti v tri skupine ter je potem te ugovore druzega za drugim ovrgel.

Ugovor proti magistratnemu tajniku Lahu, da Kregarju ni dovolil prepisati imenika volilcev, je ničev v smislu § 15. volilnega reda. V tem je rečeno, da je dovoljen le v pogled v imenik volilcev, le pregled imenika, nikjer pa ni rečeno, da je dovoljen kak prepis. Tega se je držal tudi magistratni funkcionar, ki je pa sicer Kregarju šel na roko, kolikor je mogel, in mu dal vse informacije in pojasnila, kar jih je zahteval. Sicer pa se tiče ta ugovor reklamacijskoga postopanja in je torej sploh nedoposten, ker se je podal po preteklu volitev.

Druga skupina ugovorov se nanaša na volilno postopanje. Ugovor trdi, da se je kršil volilni red in da volitev ni bila javna, in sicer ker pri jedni komisiji načelnik od 8. do polu 9. ure ni puščal volilcev v dvorano, kakor so hoteli. Odsek je preiskoval pritožbo in je dognal, da načelnik komisije ni nikdar izjavil ali odredil tajne volitve, pač pa je radi velicega navala odredil, naj se volilci puščajo le v partijah v dvorano, a da je temu bilo res tako, priča ugovor sam, v katerem se navaja, da je bilo takrat vedno po 20 in 30 volilcev v dvorani. Ugovor proti odrejemu tajnemu skrutiniju je ničev. Volilni red ne pove v tem oziru nič določnega in se da iz njega s tisto pravico izvajati, da mora biti skrutinij tajen, kakor da mora biti javen. Od 1. 1887., odkar je sedanji volilni red veljaven, bil je skrutinij vedno tajen, in nikdar ni bilo proti temu ugovora. Če bi bil skrutinij javen, bi ne bilo mogoče dobiti dvorane, v kateri bi bilo prostora za vse volilce, in bi bilo nemogoče vzdrževati red in mir mej tem, ko se glasovi štejejo. Sicer pa se vršil skrutinij pod strogim nadzorstvom komisije in vladnega komisarja, in iz aktov je razvidno, da se je vršil skrutinij popolnoma v redu in da ni bilo nobenega ugovora proti njemu.

Nadalje trdi ugovor, da so nekateri načelniki komisij odpirali glasovnice. Načelnik ima dolžnost, se prepričati, da je bila oddana samo jedna glasovnica in sicer tajne glasovnico odpreti toliko, da se prepriča v tem oziru, zlasti je to potrebno, ako je glasovnica zgrnjena po trikrat ali štirikrat, kar se često zgodi. Nepravilnost se ni zgodila nobena.

Nadalje pravi podani ugovor, da so se godile nerdenosti s pooblastili. Kar se v ugovoru navaja o načinu, kako so stranke pridobile pooblastila, ne spada to v krog volilne komisije. To je stvar agitacije. Komisija ima samo gledati, da se pri volitvi sami ne zgodi nepravilnost, in iz aktov je razvidno, da se ni zgodila nobena nepravilnost. Ugovor trdi, da je bilo sprejet pooblastilo Marije Grumnikove, češ, da je ta volilka podpisala samo jedno pooblastilo. Odsek se je prepričal, da je to neresnično, in da sta v aktu dve pooblastili, ki nosita pristni podpis Marije Grumnik. Komisija je postopala pravilno, da je pri ožji volitvi sprejela pooblastilo z novejšim datumom, ker je novo pooblastilo dokaz, da se je pravtvo pooblastilo preklicalo, a po volilnem redu ni doposten noben ugovor, če se pooblastilo ni pred volitvijo preklicalo in se je glas oddal.

Ker so izpodbijalni predlogi ugovora brez vsake tehtnosti in popolnoma neosnovani, je poročevalec predlagal, naj se ugovor odbiče kot neosnovan in naj se potrdi izvolitev vseh obč. svetnikov, ki so bili letos voljeni.

O potrditvi volitve iz III. razreda se je razpravljalo v odsotnosti dotičnih obč. svetnikov.

Obč. svet. Plantan je pojasnil ugovore klerikalne stranke proti volitvi v III. razredu in dokazal, da so vsa dotična očitanja brezsmiselna in perfidna. Ugovor mi očita, je rekel govornik, da sem kršil javnost, ker sem drugi dan odredil tajen skrutinij. Prvi dan sem dopustil javen skrutinij, misleč, da pojde vse v miru in v redu, a temu ni bilo tako. Zlasti dr. Šušteršič je na predzren način silil svojo osebo v ospredje. Vrnil se je mej člene komisije, pregledoval listke in sploh postopal, kakor da je člen komisije. Tacega smisla pa zakon vender ne more imeti, da bi javnost volitve dajala posameznim volilcem take pravice. Obžalovati je samo, da je vlada sedla na lep dr. Šušteršiča, in da jo je moral šele on po-

učiti, kako naj postopa. Pri vseh volitvah je bil doslej skrutinij tajen, tudi takrat, ko je šel boj proti Gregoriču in Kalanu, a niti so volilci, niti je vlada kdaj proti temu ugovarjala. Vsa praksa daje meni prav, da je volitev sama javna, skrutinij pa tajen. Sicer pa sem dr. Šušteršiča prosil, naj iz lepa zapusti dvorano. On pa je na vsak način hotel biti mučenik in je zahteval, da naj pokličem policijo, dočim so se drugi navzočni volilci brez ugovora odstranili. Če bi Šušteršič ne bil izzival, bi ne bilo potrebno klicati policijo. Sicer pa ni res, da ga je policija s silo odtrala, nego je postopala pravilno in povsem spodobno. Skrutinij se je vršil povsem v redu. Ako bi se bil zgodil kak nered, bi bil vladni komisar gotovo ugovarjal. Trditev klerikalnega ugovora, da se je skrutinij vršil brez nadzorstva, je neosnovana, kajti pri skrutiniju sta bila razen členov komisije tudi javen funkcionar magistratov in vladni zastopnik, ki pa proti skrutiniju samemu nista ničesar ugovarjala, ker se je vršil povsem pravilno. Skrutinij je bil do letos vedno tajen, in kar je veljalo doslej, bo veljalo tudi prihodnje čase. Vlada je novi praksi, da naj bo skrutinij javen, pritrila brčas le, da pokaže klerikalni stranki svojo naklonjenost. Ugovor mi tudi očita, da sem odpiral listke in s tem rušil javnost. To je logika, da se je Bog usmili! Sicer pa je laž, da sem odpiral glasovnice, pač pa mi je neki volilec dal najprej zgrnjeno listek, in ko sem ga vrgel mej glasovnice, mi je dal drug listek, češ, zdaj pa volim zase. Ko sem ga vprašal, za koga je prej glasoval, je rekel, da tudi zase. Vsled tega sem vzel iz koša najprej oddani listek in ga odpril in pokazalo se je, da je mož najprej oddal legitimacijo. To dejstvo kaže, kolike vrednosti so klerikalni ugovori. Sklicujem se na vladnega tajnika g. Pirca, kateri lahko potrdi, da sem pazil na najmanjše formalnosti. Glasovnic nisem odpiral, pač pa sem jih še zlagal, ko je prišla tropla možakov z barja, ki so ostentativno oddajali odprte glasovnice. Končno se mi očita, da so bile razne volilke prikrajšane, ker sem pri ožji volitvi sprejemal nova pooblastila. S tem, da izda volilka novo pooblastilo, je preklicala prejšnje, a komisija nima glasom volilnega reda nobene pravice, odkloniti tako pooblastilo. Ugovori so torej brez vsake dejanske podlage.

Občinski svet je potrdil izvolitev iz III. razreda.

O volitvi iz II. razreda se je pod predsedstvom podžupana dr. vit. Bleiweisa razpravljalo ob odsotnosti dotičnih izvoljenih obč. svetnikov.

Obč. svet. Žužek je pojasnil svoje postopanje kot načelnik volilne komisije v tem razredu. Skrutiniji so bili doslej vedno tajni, a z ozirom na skrušnje, ki jih je imel obč. svet. Plantan prvi dan, ko je izvršil skrutinij javno, in da se skrutinij izvrši prej in to točno, je govornik odredil tajen skrutinij. Dr. Brejc je bil jedini, ki je hotel ostati v dvorani in je zahteval, naj se pokliče policija. Ko je prišla, je zapustil dvorano. Z ozirom na očitanja glede III. in II. razreda je govornik končno konstatiral, da so tudi volilci II. razreda oddajali odprte glasovnice, in da jih je moral sam zlagati.

Obč. svet. Prosenc je zastopal stališče, da skrutinij mora biti na vsak način tajen. Zakon sicer tega ne določa izrečno, toda po duhu zakona je dovoljen samo tajen skrutinij. Nemški tekstu zakona pravi, da je „die Wahlhandlung“ javna, in zakon določa, da morajo biti glasovnice zložene. Ako bi skrutinij ne bil tajen, bi imel vsak pravico pregledati glasovnice, in kdo pozna pisavo, bi lahko vedel, kako je kdo glasoval, kar po zakonu vendar ne sme biti. Nadalje pravi zakon, da se mora, ko je volitev končana, njen izid razglasiti, nemški „veröffentlichen“, a če bi smel skrutinij javen biti, bi izida volitev ne bilo treba „veröffentlichen“.

Občinski svet je potrdil izvolitev iz II. razreda.

O volitvi iz I. razreda se je razpravljalo zopet pod predsedstvom župana Hribarja in ob odsotnosti dotičnih izvoljenih obč. svetnikov.

Obč. svet. dr. Starč je z ozirom na ugovore klerikalne stranke rekel, da se v ugovoru tudi o njem piše vsakovrstnih bedrij. Predbaciva se mu, da je glasovnice odpiral in navajala se dva slučaja, da je namreč odpril glasovnico dr. Gregoriča in dr. Valentšchaga. Govornik je rekel: Javno

izrečem, da je to nesramna laž. Moja dolžnost je bila, da sem se prepričal, če je kdo oddal jedno ali več glasovnic, a kako je kdo glasoval, nisem pogledal niti tedaj, ko so se mi vročale odprte glasovnice, in sem jih moral jaz zlagati. Naravnost neumno pa je, mi čitati, da sem bil tako radoveden in pogledal, kako sta glasovala dr. Gregorič in dr. Valentšchag. To sem sam vedel, da bo dr. Gregorič glasoval za svojo stranko, tako kakor njegova stranka zahteva, in dr. Valentšchag je oddal tako glasovnico, kakor vsi Nemci, glasovnico namreč, ki na zadnji strani ni bila tiskana. Na druge nešlanosti ugovora pa sploh ni vredno odgovarjati, ker so preneumne, konstatiram samo, da je vladni komisar strogo nadzoroval volitev, a ni nasel ne jedne nepravilnosti.

Obč. svet. Plantan je omenil, da se v klerikalnem ugovoru trdi, da so bile glasovnice zaznamovane z neko znamkom, in je na podlagi akta konstatiral, da se v njem ne nahaja ne jedna zaznamovana glasovnica in je torej gotovo, da so vlagatelji tisto glasovnico, na katero se sklicujejo, sami označili v svrhu sumničenja, kar dobro osvetjuje resnicoljubnost dotične gospode.

Občinski svet je na to odobril tudi volitev iz I. razreda in na to zavrgel ugovor klerikalne stranke, kateri ugovor so podpirali — Fr. Breskvar, Avgust Erzin, Jože Jerina, Melhior Stražiar in Janez Marovt!!!!

Potem je občinski svet po poročilu obč. svet. Senekoviča določil za bodočo triletno dobo funkcijsko doklado županovo na 3000 gld. in stanarino 600 gld. na leto, na kar je obč. svet. Klein prevzel predsedstvo in se je vršila volitev župana.

Predsedujoči starosta občinski svetnik Klein je naznani, da sta obč. svet. dr. Majaron in dr. Hudnik odsotna in je obč. svet priznal nju odsotnost za opravičeno, ter imenoval za skrutinatorja obč. svet. dr. Tavčarja in Senekoviča.

Pri volitvi je bilo oddanih 28 glasov, in sicer 27 glasov za dosedanjega župana Hribarja, 1 glas za obč. svet. dr. Tavčarja. (Živahní živio-klici.)

Župan Hribar se je zahvalil obč. svetu za novič izkazano mu zaupanje in je izjavil, da sprejme izvolitev, ki ga radi soglasnosti še povzdiguje, ako zadobi najvišje potrjenje.

Na to je prevzel predsedstvo zopet župan Hribar in se je vršila volitev podžupana.

Oddanih je bilo 28 glasov. Izvoljen je bil dosedanji podžupan dr. vitez Bleiweis-Trstenški, kateri je dobil 27 glasov, dočim je dobil obč. svet. Gogola 1 glas.

Podžupan dr. vitez Bleiweis se je zahvalil za opetovanje izkazano mu zaupanje in izjavil, da volitev sprejme in da bo po najboljših močeh delal v korist mesta. (Živahní živio-klici.)

Potem se je vršila volitev osmero stalnih odsekov in so bili izvoljeni:

V magistratni odsek: dr. vit. Bleiweis, Lenče, Plantan, dr. Stare in Žužek.

V personalni in pravni odsek: Gogola, dr. Hudnik, Plantan, dr. Stare, Žužek, dr. Tavčar.

V finančni odsek: dr. Hudnik, Lenče, Mally, Pavlin, dr. Požar, Senekovič (načelnik), dr. Stare, Svetek (podnačelnik), Žužek.

V stavbeni odsek: dr. Hudnik, Klein, Komovc, Pavlin (podnačelnik), dr. Požar, dr. Stare, Turk, Velkavrh, Žužek (načelnik).

V odsek za uboge: Grošelj, župan Hribar, Klein, Kozak, Predovič.

V policijski odsek: dr. vitez Bleiweis (načelnik), Grošelj, dr. Majaron, Plantan (podnačelnik), Skrjanc, Tosti, Žitnik.

V šolski odsek: Dimnik, Grošelj, Kozak, dr. Požar (podnačelnik), Prosenc, Senekovič, Šubic (načelnik).

V odsek

negra vodovoda Grošelj in Šubic, v direktorij mestne elektrarne Grošelj in Šubic, v kanalizačni odsek dr. vit. Bleiweis in Grošelj, v pokopališki odsek dr. vit. Bleiweis, v naborno komisijo Jos. Turk, v disciplinarno komisijo dr. Hudnik, dr. Stare in Svetek.

Izvilitov godbenega odseka se je na predlog podžupana dra. vit. Bleiweisa opustila, ker itak ni upanja, da pride stvar v tek.

Na to je obč. svetnik dr. Tavčar poročal o potrditvi na občnem zboru dne 7. maja izvoljenega odbora „Prostovoljnega gasilnega društva“. Obč. svet je novi odbor in od prej ostala odbornika potrdil ter sklenil, da se bivšemu načelniku, g. Doberletu za njega delovanje izreče na slovesen način zahvala s tem, da se mu vroči častna adresa, g. Schantlu pa, ki si je tudi na polju človekoljubnosti pridobil lepih zaslug, se podeli ljubljansko meščanstvo v smislu § 4., ne da bi mu bilo plačati pristojbino.

Končno je obč. svet. dr. Požar poročal o prošnji „Dramatičnega društva“ za izredno podporo in je bila dovoljena izredna podpora 2500 gld. Poročilo dra. Požarja priobčimo jutri.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. maja.

Škofov davek. Pri neki razpravi, ki se je vršila dne 17. maja 1890 pri tukajnjem c. kr. okrajnem sodišču pred gosp. svetnikom G., je toženka, posestnica M. K. iz Zaloge, hoteč dokazati, da je svoji dekli že celo mezzo v posameznih obrokih odpala, mej drugim navajala tudi postavek: „4 krajcarje sem plačala za deklo za šole, imamo nov davek.“ Na vprašanje tožničnega zastopnika radiožila je toženka: „Gospod so s kancelna oznanili, da naj od vsake glave plačamo na leto 4 krajcarje, gospodarji kakor družina; to bo za ene šole, to je kakor davek. Mežnar je pa hodil od hiše do hiše pobirat in sem jaz vskemu poslu odtrgala 4 krajcarje, tako tudi tožnici, ter denar izročila mežnarju. Kdor pa hoče več dati, pa tudi lahko da!“ — Sedaj naj pa še poštenjak „Slovenec“ taji in se rependi, da se s prižnice nikoli niti „davek“ oznanjeval ter po klerikalnih „izvršilnih organih“ iztirjeval! Facta loquuntur! Na tak način bo presvetli g. knezoškofov mnogo „davka“, iztirjal za svoje šole, ko se ubogim poslom od zasluzka ta „davek“ odtrguje. Če bo pa ta krvavo zaslužni denar imel tek in hasek za popolnoma brezpotrebni škofov konvikt ter blagoslov božji, to naj Presvetli premisli sam.

Program za sprejem „Kluba čeških turistov“ na Slovenskem. 1. Binkoštna nedeljo ob 10. uri 31 min. dopoludne sprejem na Zidanem mostu po odposlanstvu. 2. Prihod v Ljubljano ob 12. uri 41 min. Na kolodvoru pozdrav po gospodu županu mesta Ljubljane, „Slovenskemu planinskemu društvu“ in odposlancih drugih društav. Vožnja v hotele. 3. Ob 1. uri 45 min. skupni obed izletnikov v „Narodnem domu“. 4. Ob 3. uri izlet na Šmarno goro, oziroma ogledovanje mesta. 5. Ob 8. uri 30 min. skupna večerja izletnikov in komers v „Narodnem domu“ sodelovanjem godbe sl. pespolka št. 27 kralja Belgijcev, slavnih pevskih društev „Ljubljana“ in „Slavec“, sl. kvarteta „Ilirija“ in sl. tamburaškega zobra „Zvezda“. 6. Binkoštni ponedeljek izlet v Postojino ob 5. uri 58 min. z brzovlakom. Povratek v Ljubljano s ponočnim poštnim vlakom. 7. Binkoštni torek zjutraj ob 7. uri izlet na Ljubljanski grad. Ob 9. uri skupni zajutrk v „Narodnem domu“. Odhod iz Ljubljane in povratek v domovino ob 11. uri 30 min. dopoludne s posebnim vlakom po državni železnici.

Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani ima na binkoštni torek, dne 23. t. m. ob 10. uri zjutraj v „Narodnem domu“ izredni občni zbor. Vrsta razpravam: 1. Nagovor predsednikov. 2. Razgovor o oddaji „Učiteljskega Tovariša“ v last „Zavezi slov. učiteljskih društav“. 3. Prenembra društvenih pravil. 4. Slučajnosti. Ker bo ta izredni občni zbor velikanskega važnosti za slovensko učiteljstvo sploh in za „Slovensko učiteljsko društvo“ posebe, vabi p. n. državniken k najmnogobrojnejši udeležbi odbor „Slov. učiteljskega društva v Ljubljani“.

Razveljavljenje Nabrgojevega mandata. Ministerstvo je potrdilo razsodbo tržaškega namestništva, s katero se je ovrgel sklep tržaškega obč. sveta glede Nabrgojevega mandata. Lahoni so sklenili, pritožiti se na najvišje sodišče.

Osnovalni občni zbor društva slovenskih umetnikov in umetnic bo v nedeljo, 21. t. m., v „Narodnem domu“ ob 10. uri dopoldne na levu v kavarni. Na dnevnem redu so pravila tega društva, katera so sestavili po pravilih društev hrvatskih in čeških umetnikov gg. Fr. Gočekar, Iv. Šubic in M. Vencajz. Načrt teh pravil se je doposal v petdesetih iztisih raznimi umetnikom in umetnicam v tujini in domovini na vpogled in eventualno popravo. Pripravljalni občni zbor bode ta načrt pravil, ki se potem predlože vladni sprejel, zajedno pa določil dan občnega zborna in kandidate za odbor.

Preprečena, oziroma odložena justifikacija v Novem mestu. Pišejo nam dne 18. t. m. iz Novega mesta: 34 let niso pri nas nikogar obesili, letos pa bi imeli z današnjim dnem že dva obešenca. Tekom pol leta bi se bilo zgodilo to že drugič. Pred nekaj dnevi so vrnili z najvišjega sodišča na Danaju akte v zadevi dne 10. marca t. l. pred tukajnjim porotnim sodiščem na podlagi jednoglasnega porotniškega izreka na smrt na vešalih obsojenega

26 let starega cigana Simona Heldaa iz Mitterwinkla na Koroškem. Obsojenec je dne 9. januvarja t. l. na deželni cesti med Krko in Grosupljem v družbi nekega kozavega cigana in mlade ciganke, koja dva sta pa utekla — iz semnja na Krki vracajočega se kmeta Martina Novljana zaklal. Cigan Held je tako nevaren in prekanjen tat in ropar, ki je bil že večkrat kaznovan in jo je tudi že iz ljubljanske prisilne delavnice „popihal“. Held je tajil vsako krvido — bodisi umor Novljana ali razne, s pričami dokazane mu tativine, rope in ulome. Vedel se je ves čas kako aragonitno in po odsobi predsedniku sodnega dvora je dejal: „Kaj takega pa vendar še nisem zaslužil.“ Ko so ga odpeljali po dovršeni porotni obravnavi iz dvorane, zagledal je na hodniku košček „cigare“, — istega pobrati in v usta djeti, bil je čin jedne sekunde — pravi pravcati „Galgenhumor“ torej! — Danes dopoludne je došpel znani „Karl Onkel“, g. Selinger, s svojima pomočnikoma z Dunaja semkaj. Malo preje je odkoval kovač verige v kovanega Helda. Cigan je menil — ker so ga v lepo obliko preoblekl — da ga je cesar pomilostil in ga bodo v kako kaznilnico odvedli. Kazal se je veseloga. Odpeljali so ga pa pred sodni dvor, v katerem so bili gg predsednik, dež. sod. svetnik Golija, vodjate dež. sod. svetnikov Levec in Smole, drž. pravnik Kessler in zagovornik dr. Žitek. Ondi je pročital obsojenca g. predsednik vsled najvišjega sklepa najvišemu s odnemu dvoru prepričeno vršitev najvišje sodne oblasti nad S. Heldom in od tega so dneva dvora potrjeno smrtno ob sodbo, ki bi se bila imela jutri, t. j. 19. t. m. ob šestih zjutraj nad Heldom izvršiti. Odpeljali so cigana z okrožnega sodišča v celico „ubogih grešnikov“ k okrajnemu sodišču. Cigan, dotlej pogumen in izizzivajoč, začel je viharti, si ustnice grizti in se je kmaj vzdržal. V tej celici ga je obiskal duhovnik in na zahtevo obsojenca tudi preiskovalni sodnik. Moral je zelo važne reči iz povedati, ker se je v popoldanski seji gremija tukajnjega okrožnega sodišča justifikacija odložila. Obsojenca so prepeljali ob pol. 8. uri zvezcer zopet k okrožnemu sodišču in kovač ga je vkoval v težke verige. Dunajski krvnik in njegova pomočnika dobila sta pa ukaz teden dniuk tukaj počakati, — dokler ne pride nova naredba najvišjega in kasacijskega sodišča. Vse mesto stoji pod utisom tega sodnega sklepa. Povsod ugibajo o vzrokih tega redkega — morda jedinega sličnega koraka v Avstriji. Bujna domišnija nekaternikov s pravila najnevrjetnejše govorice na dan, kakor o preprečenem „Justizmordu“ itd. Seveda so to le gole kombinacije; pravi vzrok znan je le spovedniku, preiskovalnemu sodniku, gospodom iz gremija okrožnega sodišča in — svoj „Heldentod“, preprečujučemu ciganu.

Sreča v nesreči. Danes dopoludne splaščila sta se koncem Wolfovih ulic dva čila žrebca. Zavozila sta na hodnik ob Ger-

berovi hiši in vedno po hodniku tekla ka-kor blisk proti Tonhalu. Pri Tamborninu se je zadel voz ob izložbo in jo razmetal, a škode ni nobene, pač pa je pri Drenikovi trgovini zadel voz v šipo in jo zdrobil. Tu so končno prihiteli ljudje in žrebca usta-vili. Pra va sreča je, da ni bilo nikogar na hodniku od Drenika do Gerberja. Če gava sta žrebca, ni znano, ker jo je voznik hitro odkuril.

Iz Gorij se nam piše: V prijetnem počladnem času pohiti vsakdo rad v prostu naravo uživat čisti zrak, in se ostresti v veleni družbi za trenotek vsakdanjih skrb. Kdo ne pozna Vintgarja! Krasna narava, čisti planinski zrak, kristalna voda, slapovi, skale, gozd — vse to je zdaj in na jednem kraj u. Ako izletiš z jutranjim vlakom do Javornika, imaš jedno uro hodá skozi vas Dobravo do Šuma, kjer dela Radovina krasen slap. Tu ob vodi navzgor se začne soteska Vintgar. Počasi gredoč in obdu-dovajoč naravo, dospeš še predpoludnem koncem sote ske v restavracijo, katera bode v binkoštnih praznikih že odprta in si najbolje postrežen. Popoludne odrineš v jedno uro oddaljeni Bled, kjer ti ostane še dovelj časa, da prebiješ nekaj ur na jezeru, predno se odpelješ z večernim vlakom iz Leseca proti domu, v svesti si, da si preživel jeden dan v „raju“ slovenske zemlje. Binkošne praznike torej v Vintgar!

Zdravstveno stanje v Ljubljani. Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 7. do 13. maja kaže, da je bilo novorjenec 31 (= 46,03 %), mrtvorjenca 2, umrlih 20 (= 29,70 %), mej njimi so umrli: za tifuzom 1, za vratico 1, za jetiko 2, vsled mrtvoudu 2, vsled nezgode 1, za različnimi boleznnimi 13. Mej njimi je bilo tujev 6 (= 30 %), iz zavodov 9 (= 45 %). Za infekcijoznimi boleznnimi so oboleli, in sicer: za ošpicami 6, za tifuzom 1, za vratico 3, za trachomom 1 oseba.

Hrvatsko gledališče. „Hrvatska Domovina“ poroča, da je vladna pregledala račune o zadnji gledališki sezoni ter do-gnala 38.000 gld. deficit. Proti tej svoti je deficit slovenskega gledališča, 2600 gld., upravnicev in malenkosten. — Intendantca hrvatskega gledališča je ponižala skoraj vsem členom drame in opere gaže za 125 do 300 gld. Veliko število dosedanjih hrvatskih umetnikov in umetnic zapusti za-tegadelj Zagreb. V hrvatskih listih je čitati dan na dan ljtih in najbrezobzirnejših napadov na intendanco, kateri se očita popolna nesposobnost „Agr. Zeitung“ pa brani ravnatelja pl. Hreljanovića. Baje pre-zame vlada sama v roke sklepanje engagementov, da prepreči najhujšo krizo, ki preti zagrebškemu gledališču.

Atentat na kneza Ferdinandova bolgarskega. Dunajski časopisi poročajo, da je hotel neki Macedonec, člen macedonske lige, pri avdijenci zabosti bolgarskega kneza Ferdinand pa je poklical na pomoč, in Macedonca zo zaprli. Ker pa je Macedonec grozil, da ga bodo tovariši maščevali, ga je knez zopet — izpustil. Vest diši precej po senzacijonalni „raci“.

Šmarnice so smrtonosne. V steblu in v cvetu šmarnice je kislina glykoid, ki je jako strupena. Ljudje imajo na-vado nositi cvete šmarnice mej ustnicami, zato se pripeti večkrat, da jim ustnice otečejo ter jih jako skleč. Ako kokoši pojed cvet šmarnice, obolé, piščanci in golobi pa celo pognijo. Ob času, ko cveto šmarnice, se opraža, da pognie mnogo tičev, zlasti vrabcev, ki so jedli šmarnice.

*** 130 let star.** V vasi Radomiru v Macedoniji je umrl te dni Risto Meno Stamenistović, ki je bil 130 let star. Še pred dvema letoma je hodil delat na polje. Poslednji čas pa je oslepel, izgubil je tek in okus ter ter ni razen žganja razločil nikake pijače ne jedi. Ko so zobje izpadli, so mu baje zrastli dvakrat novi, majhni in slabzi zobje. Bolan ni bil nikdar. V mladosti je bil močan in njegov glas je bil silen. Imel je 8 sinov in 3 hčere. Vsi so pomrli. Ostalo pa je 8 moških in 6 ženskih vnukov. Pravnik je 44. Tudi oče Risto je dosegel visoko starost 120 let.

*** Revolverske klube za nervozne dame ustanavlja v Newyorku neki Gratz.** Uči dame izbirno streličati z revolverji. To baje ozdravi vsako. Ameriške dame so baje večinoma nervozne radi tatov, roparjev in nadležnih zaljubljenec. Teh se morejo sedaj

zlahka ubraniti, ako jim nastavijo revolver na prsi. Gratz je ustanovil tudi že po drugih ameriških mestih take klube. Dame nosijo revolverje seboj ponoči in podnevi, z revolverji hodijo šetati, plesati in spat.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 19. maja. Gospodu Hribarju k zopetni izvolitvi za župana iskrene čestitke! Živel on in napredni občinski zastop!

Dunaj 19. maja. Opozicija se je, opustivši abstinenco, vrnila danes v dež. zbor. Deželni maršal je začetkom seje izjavil, da bode vsem strankam jednako pravičen. Gregorig: Toliko hrupa zavoljo Noskelesa! Potem pa je dr. Lueger podal nujen predlog, ki je naperjen proti dvornemu svetniku Heitereru, ker je ta dež. maršala Guðenus pozval na dvobojo. Dež. maršal najprej ni hotel dati predloga na razpravo, ker se Heiterer v njem imenuje „Raufbold“, a se je moral udati. Lueger je svoj predlog utemeljeval z dolgim govorom, v katerem je povdarjal, da morajo biti določbe kazenskega zakona glede dvoba veljavne tudi za dvorne svetnike, in da se mora poslavljencem zavarovati popolno svobodo govora. Deželni maršal je pojasnil, da ima zadeva povsem privaten značaj, in da se je za obe stranki častno poravnala ter priporočal, naj se predlog odkloni. Philippovich se je pridružil mnemu dež. maršala. Knez Auersperg je rekel, da stoji na stališči častnika, da je torej dvoboja neizogiven, dočim je knez Liechtenstein trdil, da bi Heiterer ne bil smel deželnega maršala pozvati na dvobojo, ker se ni imenoval Heitererjevo ime. Deželni zbor je Luegerjevemu predlogu s 37 proti 30 glasom priznal nujnost.

Dunaj 19. maja. Obstruktionsističke stranke so imele tudi danes posvetovanje o nemškem programu. Program razpada na dva dela. Prvi del obsegajo splošne jezikovne in politične zahteve, mej njimi zahtevo, da se nemščina določi kot „posredovalni jezik“, drugi del pa zahteve glede posamičnih krovnov. Program se najbrž ne objavi že v nedeljo in to z ozirom na nemške provincialne liste.

Gradec 19. maja. Aretovani sodni avskultant Frais je bil po izvršeni disciplinarni preiskavi odpuščen iz državne službe.

Praga 19. maja. V današnji seji deželnega zebra je deželni maršal knez Lobkovic prečital dopis 13 nemško-nacionalnih deželnih poslancev, s katerim ti naznajajo, da se odpovedo mandatom, češ, da jih nečejo imeti po milosti čeških strank. S tem hočajo nemški nacionalci prisiliti nemške liberalce, da tudi oni odloži mandate, česar pa bržas ne bodo storili.

Brno 19. maja. Člen gospodske zbornice in namestnik deželnega maršala, dr. Fran Alojzij Šrom, je umrl tukaj v starosti 74 let.

Hag 19. maja. Včeraj popoludne se je sešla mirovna konferenca. Predsednik je bil izvoljen ruski pooblaščenec Staal. Konferenca je ruskega carja in nizozemsko kraljico telegrafično pozdravila.

Pariz 19. maja. Štrajk pismoscev je končan. Danes so vsi zopet vstopili v službo.

Bratje Sokoli!

Binkoštno nedeljo, dne 21. t. m. o poludne dospejo v Ljubljano mili nam gostje, češki turisti, s svojega daljšega potovanja po slovenskem jugu. Da pozdravi tudi naše društvo brate Čehe, **prvoboritele za sokolsko idejo**, kar možno dostojno. Vas vabi odbor, da se zberete v polni društveni opravi v nedeljo ob polu 12. uri v telovadnici v Narodnem domu, od koder odkorakamo točno ob 12. uri z zastavo na južni kolodvor.

Danes in jutri zvezcer: od 1/9 — 1/10 zvezcer v telovadnici

redovne vaje.

Na zdar!

dr. Ivan Tavčar,
t. d. starosta.

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljše sredstvo —
za hitro odpravo kurjih očes, trde kože itd.

Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.

Dobiva se v (20—20)

deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustek-a v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 14. maja: Terezija Stratar, delavka, 42 let, Marije Terezije cesta št. 6, srčna kap. — Elizabeta Kralj, delavka, 24 let, Vodmat št. 89, jetika. — Jožef Golobič, delavec, 63 let, Studenovske ulice št. 13, krvavence.

Dne 15. maja: Ivan Lužar, izkuharjev sin, 8 ur, Kolodvorske ulice št. 30, življenjska slabost. — Jakob Smolej, c. kr. deželn. Šolski nadzornik v p. 74 let, Frančiškanska ulica št. 12, ostarelost. — Amalija Potočnik, zasebnička, 79 let, Tržaška cesta št. 10, ostarelost.

Dne 17. maja: Armin Kuklja, knjigovodjev sin, 21 let, Kodeljeva cesta št. 1, davica. — Ivan Prošinc, pisar, 22 let, Kolodvorske ulice št. 29, se je ustrelil. — Lucija Dular, klobučarjeva vdova, 78 let, Florjanske ulice št. 11, naduha.

Meteorologično poročilo.

Vlačna nad morjem 306-2 m. Srednji sračni tlak 736-0 mm.

Ma	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura	Vetrovi	Nebo	Pedvina na m.
18. 9. zvečer	738-6	175	sl. svzhd	jasno	mm	
19. 7. zjutraj	739-8	134	sr. vzsvz	jasno	mm	
2. popol.	738-9	219	p. m. jug	pol. oblač.	0	

Srednja včerajšnja temperatura 17,2°, nor-
male: 14,4°.

Dunajska borza

dne 19. maja 1899.

Skupni državni dolg v notah 101 gld. — kr.
Skupni državni dolg v srebru 100 50

Avtrijska zlata renta 100 50

Ogerska zlata renta 4% 100 50

Ogerska kronska renta 4% 119 55

Avstro-ogerske bančne delnice 97 05

Kreditne delnice 919 —

London vista 357 90

Nemški drž. bankovci za 100 mark 120 47

20 mark 58 92

20 frankov 11 78

Italijanski bankovci 9 55

C. kr. cekini 44 70

5 5 68

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA
MAKS VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3.
Srečko na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

Zahvala.

Povodom bolezni in smrti našega
nezopaznega, iskrenoljubljenega soprega,
oceta, tasta, strica in deda, gospoda

Ivana Dominika

okr. zdravnika

nam je došlo toliko obilo dokazov
iskrenega sočutja, da se ginjenim srcem
najsrceje zahvaljujemo vsem, ki so nam
lažali neizmerno žalost. Zlasti se zahvaljujemo preč. g. Frančišku Bonceljnu,
župniku v Dražgošah za prijazno obiskevanje in tolazo in večkratno previdenje s sv. zakramenti za umirajoče, za
požrtvovano pomoč gg. zdravnikov, sl. prost. gasilnim društvom v Železnikih
in Škofjolki za častno spremstvo, vsem
darovalcem krasnih vencev, sl. občinstvu,
vsem domadim in vnanjim znancam in
prijeteljem za tako mnogoobrojno udeležbo
pri pogrebu in vsem onim, ki so nam
na katerikoli način še izkazali svoje so-
čutje. (953)

Železniki, 14. maja 1899.

Vdova Dominik in rodbina Luka
Košmelj.

A 150 99/7.

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče Škofjolka objavlja, da se bodo v zapuščino zamrlega
Antona Ložarja iz Staroloka št. 65 spadajoče, bremen prosto, na 2687 gld.
inventarjeno **zemljišče** vlož. štev. 95 d. o. Staroloka potom **prestovljene na-
drobne javne dražbe**

dné 30. maja 1899

pričenši ob 9. uri dopoludne na lici mesta prodajalo.

Posemne parcele izkljucale se bodo po inventarni vrednosti.

Vsa dražbenina pripada zapuščini Antona Ložarja.

Natančnejši dražbeni pogoji ležijo pri tem sodišču na vpogled.

Škofja Loka, dné 13. maja 1899.

Dirkališče slovenskih biciklistov.

! Samo še 4 dni !
Do uključno ponedeljka 22. maja t. l.

Vas Šilukov iz Sudana.

Moški, ženske in otroci.

(997-8)

Izvajanja ob 3., 4., 5. uri
popoludne in ob 6., 7. in
8. uri zvečer.

Odprtje od 10. ure dopoludne
do mraka.

Znižane
na 20 kr.

V ponedeljek nepreklicno
zadnji dan!

Indajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. maja 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoludne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregen, Curiha, Pariz, čez Klein-Reisling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregen, Curiha, Pariz, čez Klein-Reisling v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Praga, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregen, Curiha, Pariz, čez Klein-Reisling v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Praga, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 11. uri 15 min. zjutraj osobni vlak v Lesce-Bled. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osobni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga in Trbiž. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyr, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 56 min. zjutraj osobni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 min. dopoludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heb, Marijine varov, Plzna, Budejvice, Solnograda, Lince, Steyr, Pariza, Geneve, Curiha, Inomost, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osobni vlaki: Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoludne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano d. k. in Kamnik. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.

Za trgovino z mešanim blagom iščem spretnega

trgovskega pomočnika.

V železnini izurjeni ima prednost. Vstop dne 1. junija t. l. (960-1)

Anton Ditrich, Postojna.

Učenca

ne pod 14 let starega, vsprejme v trgovino
mešanega blaga Ivan Mašberšek,
Smartec pri Litiji. (941-3)

Gostilna

(tudi z opravo) v tukajnjem mestu ali v
bližnji okolici se vsame v najem.

Ponudbe pod A. L. se prosijo na
upravnštvo „Slov. Naroda“. (961-1)

Priporočava famozno

Kulmbaško pivo

pastirizovano v steklenicah
znano po svojih izvrstnih učinkih.

Zaloga vedno sveža. (21-114)

Kavčič & Lillec

„pri Zlatorogu“, v Prešernovih ulicah.

Povodom velicega praznika boda
na

binkoštno nedeljo

najina trgovina

zaprtia. —

Zato uljudno prosiva p. n. občinstvo,
da se blagovljeno ozira na to ter si pre-
skrbi svoje potrebščine pravočasno.

Tvrdka

(952)

Kham & Murnik.

V gostilni „Pri raku“

vsak dan sveži

raki.

J. Spitzer.

Razpis.

Šolsko poslopje za dvoraz- rednico v Križah pri Tržiču

je sezidati, katero je cenjeno na 12.662 gld.
38 kr. Kdo želi delo prevzeti, naj odda
svojo ponudbo

do 2. junija t. l. opoludne
krajnemu šolskemu svetu, ter naj priloži
tudi 5% varščino.

Načrti in proračun se lahko pregle-
dujejo mej tem časom vsak dan v tukaj-
šnjem župnišču.

Krajni šolski svet si pridržuje prav-
ico, izbrati si ponudnika.

Ponudbe naj se glasé za posamezna
dela in za vse skupaj.

Opomni se, da krajni šolski svet sam
preskrbi zidarski in tesarski material ter
vozno tlako. (933-2)

Stavbeni odbor v Križah pri Tržiču
dné 15. maja 1899.

Vsa kolesarska popravila

izvršujejo se najceneje, najsolidneje in najtočneje

v novourejeni mehaniški delavnici

podpisane tvrdke

na Rimski cesti št. 8.